

MNÁGA A ŽDORP - TAKŽE DOBRÝ

NEJLEPŠÍ VTEŘINA

Nejlepší vteřina je tato
Jedenadvacetikarátové zlato
Nejlepší minuta je právě tahleta
Do otevřeného světa otevřená roleta

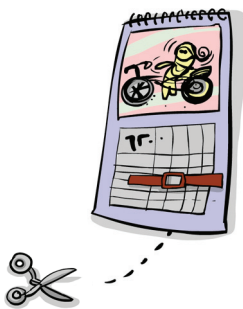
A já chci mít svou míru plnou
Co si nevezmem – to mít nebudem

Nejlepší hodina nastala teď
I obcházím já polí svých pět
Nejlepší den je tenhle ten
A to se sluncem, a to se stínem, a to i se železobetonem

A já chci mít svou míru plnou
A žádnou jinou

Nejlepší měsíc je každý
Lampa u dveří svítí navždy
Nejlepší rok je zde
Nemůžu najít plíseň zvanou tíseň na zdech

To, co kolem běží, je tato vteřina
Na zápraží leží minuta i hodina
A je to právě tento den, co ráno začíná
A rok dvanáct měsíců objímá

ZLODĚJI ŽIVOTA

Maminka mu řekla všechno o životě, jaký je zlý a jak ho před ním ochrání, visel jí na rtech
V malém bytě u nádraží, sektorový nábytek, pár flanelových košil, ve skříni falešný tatínkovo parte
Do školy chodili jen spolu, vodila ho za ruku až do 8. třídy, to bylo smíchu
Ale já se fakt nesmál ani potichu

Pečlivě mu vybírala kamarády, většinou byli zlí a většinou víckrát už nepřišli
Ale já uměl lhát, a tak jsem strávil neskutečné supr hodiny u gramofonu v jeho pokoji na jeho židli
Hudba tiše hrála, já byl zachráněn a spasen a on se už tehdy začal připravovat ke skoku
Za zamčenýma prosklenýma dveřmi byla vidět její temná postava a bylo slyšet šourání jejích kroků

Zloději života
Zloději života

Pak jsme se nějak ztratili a já ho spatřil po dvaceti letech, jak se vleče zlitý městem, raději jsem přešel na druhou stranu

Často na něj myslím, když se v noci budím, když nemůžu spát, když se převaluju ze strany na stranu časně k ránu
Na pohřeb jsem mu nešel, žádněj neměl, jenom maminka se sama vyhřívala v obřadní síni a zřízenec se divil – v 6 ráno, jen vy a nikdo jiný?!

Zloději života, Zloději života

Texty

(napsal Petr Fiala, Bezdomovskou Tomáš Vůjtek)

NEJLEPŠÍ VTEŘINA
FANTAZIE PRO NĚMOU LYRU
ZLODĚJI ŽIVOTA
TŘETÍ TAJEMSTVÍ
ZRCADLO
TEREZKA
S KUFREM A SE ŽENOU
DEN, KDY V BRNĚ HRÁLA ABBA
DJ LOUTNA
BEZDOMOVSKÁ
MALÍČKÁ VELRYBA
TAKŽE DOBRÝ

FANTAZIE PRO NĚMOU LYRU

Šplouchání vody a veselý křik dětí
Vůně jablek jde odpoledni k pleti
Stůl je čistý, vzduch žhavý
Morčata nakrmený a srdce taky

A já si zpívám svou fantazii pro němou lyru
A vrátka stloukám
Tam, kde kdysi dávno
Speciálně pro mě jistej tesař nechal díru

Obhlížím brajgl, ze kterého jsem vzešel
Chaos bezpodmínečných náhod, které se musely stát
Na trávě leží zakouslej krtek
A taky slimák, co se chtěl na slunci hřát

A já si zpívám svou fantazii pro němou lyru
A vrátka stloukám
Tam, kde kdysi dávno
Speciálně pro mě jistej tesař nechal díru

V devatenácti píše své první paměti
Absolutně netuší, co bude ve dvaceti
V černém svetru u knihkupectví stojí
A jeho cesta je i cestou mojí

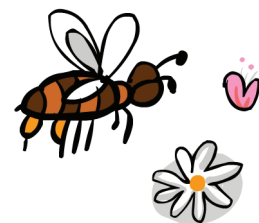

TŘETÍ TAJEMSTVÍ

Můj otec mi kdysi vyprávěl
Jak seděl v trávě na louce plné květin a včel
Po cestě z práce nad starou železniční tratí
Několik dní před tím, než se ztratil

U kuchyňského stolu jsme spolu seděli
Oba tak trochu nad věcí, oba trochu v prdeli
On už byl skoro na konci, já teprv v půlce
Za okny svítilo prosincové slunce

Tak jsem seděl u cesty, po který jsem tisíckrát šel
Koukal se do nebe a nic nevěděl
Bylo mi jako bych tudy snad poprvé šel
To je tak všechno, co jsem ti říct chtěl

ZRCADLO

Jak je to možný, že jsem se ocitl až na dně
Vždyť jsem až doteď padal hezky vodorovně
Najednou kolem samé studené zdi, studené zdi
A já si vybral nejvyšší z nich a vydal se rovnou k ní

Černou smůlou a zaschlejma pivníma splaškama pokrytá
zed'

Jak z podlahy zrušené nádražní putyky
Rozhrnul jsem ji dlaní, abych viděl, co je za ní
Opona spadla, srdce se do gatí propadlo, Bože, zrcadlo!

Vtip celý je v tom, běžet jak v porcelánu slon
A neshodit přitom ani jednu cukřenku
A v lednu lítat v trenýrkách po venku
A s ksichtem rozrytým jak řeznickej stolek
Sbalit nejhezčí ze všech hezkých holek
A na chrchlajícím prdícím mopedu
S ní zmizet někam daleko, daleko dopředu

Hledal jsem štěstí v Ulánbátaru na náměstí
A žebrající děti mi kradly drobné z kapes v Praze
A včera večer, když jsem seděl na terase
Jednooký kocour ke mně přišel zase:
„Mňau,“ řekl. „Čau,“ řekl jsem a zírali jsme oba – tý vádo,
to je ale tma!

Vtip celý je v tom, běžet jak v porcelánu slon...

S KUFREM A SE ŽENOU

Šel jsem od vlaku domů a kousek za nádražím cosi
drobného vleklo kufr
Tak jsem se vrátil pár kroků a mezi dvěma lampami jsem
předstíral, že si zavazuju botu
Žil jsem v pasti mezi stínem a splínem a vedl válku se
samotou už asi sto let
A tak jsem jen řekl: „Slečno, nechcete pomoci s tím
kufrem“ – Bože, není to ta pravá... ruka mě zase bude
bolet!

Většinou lidi dělají to, co ani sami moc dělat nechtějí, ale
zdá se jim většinou, že to tak přece dělat musí!
Většinou lidi dělají to, co od nich ostatní tak nějak čekají, a
zdá se jim většinou, že se tak něčeho přece jen dočkají

V tom kufre byly cihly, a když mi řekla, kde bydlí, já už tužil
– ubytovna a cesta na druhý konec města
Pot mi stékal po zádech, já marně hledal dech a už po pár
metrech jsem nepozorovaně střídal dlaně
Náhodní kolemjdoucí zírali s úctou na muže s kufrem a se
ženou
Až před vrátnicí řekla mi: „Díky, tak už je to za námi...“ a já
se smál a smál, až vylez vrátný a říká: „Hele, mladej, dyť
je noc a já chci taky spát!“

Většinou lidi dělají to, co ani sami moc dělat nechtějí, ale
zdá se jim většinou, že to tak přece dělat musí!
Většinou lidi dělají to, co od nich ostatní tak nějak čekají, a
zdá se jim většinou, že se tak něčeho přece jen dočkají

TEREZA

Tereza vyškrabala z krabičky posledního jointa
Nějakou náhodou se jí podařilo vypnout alarm
Pak si teda vykouřila toho svého posledního jointa
A rozhlídla se kolem sebe – já padám, já padám

A nevěděla, kdo je!
A nevěděla, kde je!
A nevěděla, co je a proč tu je!
A proč tu je!

Tereza vykouřila dalšího posledního jointa
Ještě chvíli a nikdo ji tu nikdy neuvidí
Pak si teda vykouřila toho svého fakt posledního jointa
A pak se zasekla u okna, za kterým chodili fakt divný lidi

ref...

Tereza vyškrabala z krabičky ještě nějaký smetí
Byla jí zima v kuchyni, tak si lehla v předsíni
A pak se dozvěděla kdo je, co je a proč tu je...
Oujé, bejbé, cesta dlouhá je – z rohu do rohu tvého
pokoje!

DEN, KDY V BRNĚ HRÁLA ABBA

Včera v noci se mi zdál sen
Že jdeme spolu domů asfaltkama nad Brnem
A najednou nám došlo, že dnes v Brně hraje ABBA
U parku fakt stály zaparkovaná auta
U brány nikdo nebyl, v pokladně byla tma
Jen sem tam nějaký lidi s kočárkama
Já vím, že to byl jen sen, ale stejně, kéž by hráli:
Mamma mia, here I go again!

A lidi přibývalo a hudby taky
A čtyři mizerný reflektory svítily na mraky
A lidi skuhrali, prej celkem bída
Že z ABBA zbyla na pódiu už jenom Frida
A zbytek kapely fakt hodně divně vypadal
Šacoval bych je na nějaké pomatenej finskej revival

Já vím, že to byl jen sen, ale stejně, kéž by hráli:
Mamma mia, here I go again!

Já vím, že se mi to jen zdálo, ale jako by se stalo!
Já vím, že se mi to jen zdálo, ale jako by se stalo!

Včera v noci se mi zdál sen
O asfaltových cestách v lesích kousek nad Brnem
Byl to ten den, kdy v Brně hrála ABBA
A kdy si osmička na chvíli lehla na záda
A nekonečno se na krátkou vteřinu
Schovalo ke skutečnosti do tepla pod peřinu
Já vím, že to byl jen sen, ale stejně, kéž by hráli:
Mamma mia, here I go again!

Já vím, že se mi to jen zdálo, ale jako by se stalo!
Já vím, že se mi to jen zdálo, ale jako by se stalo!

DJ LOUTNA

Na dřavým voru přes hlubinu plujem
Navzdory slunci ve stínu žijem
A nechce se nám už ani jen dýchat
Raděj dáme si radost do žil píchat

Už zadržla se naše hranatá kola
Na nebi svítí Souhvězdí vola
A každej jsme sám a v každé chvíli
Pořád to samé – máme to daleko k cíli

Jsem DJ Loutna a moje srdce doutná
Jsem DJ Loutna a moje srdce doutná

Naděje ve vzduchu voní a mně už se nechce tvářit sklesle
Raději prásknu do koní, pořádně zaberu veslem
A odstrčím loďku dál na otevřené moře
Korvetní kapitán, velitel eskadry z kaluže na dvoře

A jen zažloutlá tráva roste na bitevním poli
Ve zpocený dlani jsem držel štafetový kolík
Namísto obrazu jsem měl jen prázdný rám
V tom rámu jak vůl jsem trčel jen já sám

Už je to hodně let, ale někdy se mi zdá, jako by to bylo
dnes

Na okně štěkala kočka a venku mňoukal pes
Já na dně studny přežíval jsem ze dne na den
Prázdná za prázdnem, nádech za nádechem

Jsem DJ Loutna a moje srdce doutná
Jsem DJ Loutna a moje srdce doutná

Naděje ve vzduchu voní a mně už se nechce tvářit sklesle
Raději prásknu do koní, pořádně zaberu veslem
A odstrčím loďku dál na otevřené moře
Korvetní kapitán, velitel eskadry z kaluže na dvoře

Jsem DJ Loutna a moje srdce doutná
Jsem DJ Loutna a moje srdce doutná

BEZDOMOVSKÁ

V tomhle městě všechny znám – važ si toho
V nikom se však nevyznám – to chce mnoho
Připadám si hrozně sám – jako všichni
Nesměju se, nejásám – už si zvykni

Já mám hoře nesmírné – jen se pochlub
Minulo mě štěstí mé – jenom o chlup
Už nade mnou lávou hůl – to jde snadno
Kam až jsem to dotáhnul – až sem na dno

Já mám hoře nesmírné – jen se pochlub
Minulo mě štěstí mé – jenom o chlup
Kam až jsem to dotáhnul – vlastní vinou
Už nade mnou lávou hůl – kup si jinou

Jsme v sobě ztraceni – nikdo nás nehledá
Bezradní, bezcenní – žijeme, jak se dá
Jsme v sobě ztraceni – nikdo nás nehledá
Bezradní, bezcenní – žijeme, jak se dá

MALIČKÁ VELRYBA

Maličká velryba dlouho u dna žila, na hladinu zapomněla
Že sedět u dna, to jí sedí, pořád si jen namlouvala
A chladný proud jí hladil boky celý dlouhý promrzlý roky –
ani o tom nevěděla
A když se nocí mihl kousek světla, tak se toho sama lekla

Nad severním mořem jižní hvězda svítí!
Moje milá, vem mě s sebou, musíme už jít!
Se nadechnout, se nadechnout, se nadechnout!
A po hladině jen tak, jen tak, jen tak plout!

Jedině jediné na mořský hladině plout!
Jedině jediné na mořský hladině plout!

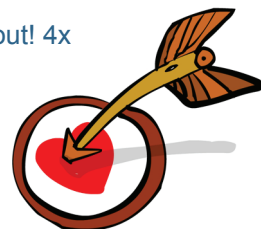
Jedině jediné na mořský hladině, říkal jí krab poustevník
Jedině jediné na mořský hladině a všechno ostatní je
pouze cesta k ní
Maličká velryba dlouho u dna žila na hladinu zapomněla
Maličká velryba dlouho u dna žila a pak se rozvzpomněla!

Nad severním mořem jižní hvězda svítí!
Moje milá, vem mě s sebou, musíme už jít!
Se nadechnout, se nadechnout, se nadechnout!
A po hladině jen tak, jen tak, jen tak plout!

Jedině jediné na mořský hladině plout! 4x

TAKŽE DOBRÝ

Dneska ráno jsem měl fakt pech
Dva jehovisti viseli mi na zádech
A nabízeli svět, kde se srnkou žije lev
Říkám jim: „Fakt nemám moc času, musím jít darovat
krev!“

Takže dobrý, Takže dobrý

A na náměstí panoval ruch
Poryvy větru masírovaly horský vzduch
Prodavači nabízeli rajský plyn
Monotónní falešné hlasy pod očima stín

A když bylo před kostelem
Stále hádala se duše s tělem
Cesta do ráje, zdá se, vede peklem
V čekárně přešlapují srnka se lvem

Takže dobrý, Takže dobrý

Na plážích spát – tsunami netsunami
A neztrácet čas pod zastavenými hodinami

Vlak mě strhl dolů pod kola
A já už slyšel, jak tma mě volá
Na poušti jsem přežíval bez něhy
Navždy zavalen tekutými sněhy

Do srdce mi vniklo samoty černé kopí
A já už mizel v dálce beze stopy
Nebylo to prostě tak úplně ono
A taky mám, moje milá, trochu okno...

Takže dobrý, Takže dobrý

